

Sprawozdanie ze Spotkania Regionów Europejskich – Augsburg, Niemcy

Starając się zachować jedność ducha we wzajemnej więzi, jaką daje pokój (Ef 4,3, BE)

Przedstawiciele trzech regionów europejskich Światowej Federacji Luterńskiej (ŚFL) spotkali się w dniach 6–9 października w Augsburgu (Niemcy), aby rozpocząć refleksję nad drogą do Czternastego Zgromadzenia Ogólnego ŚFL oraz obchodów 500 lat Wyznania augsburskiego w 2030 roku. Podczas spotkania w tym historycznym mieście, znanym ze swojego zaangażowania na rzecz pokoju, odwiedziliśmy miejsca związane z Reformacją i pochyliliśmy się nad hasłem *Starając się zachować jedność ducha we wzajemnej więzi, jaką daje pokój* (Ef 4,3), mierząc się jednocześnie ze współczesnym dziedzictwem Wyznania augsburskiego.

Podczas ekumenicznego nabożeństwa otwierającego w kościele św. Anny – miejscu, w którym w 1999 roku luteranie i rzymscy katolicy podpisali *Wspólną deklarację w sprawie nauki o usprawiedliwieniu* – biskup Christian Kopp z Ewangelicko-Luterańskiego Kościoła w Bawarii określił dążenie do jedności w Duchu mianem *głównego powołania nas, chrześcijan*, wzywając do *trwania w więzi pokoju oraz jej codziennego umacniania i odnawiania*.

W trakcie otwarcia konsultacji rzymskokatolicki biskup Augsburga, dr Bertram Meier, w swoim liście wskazał na pilną potrzebę pokoju i jedności na kontynencie, na którym *fundamenty europejskiego współlistnienia – demokracja, poszanowanie godności ludzkiej i solidarność – są ponownie kwestionowane*. Podkreślając ducha nadziei i ekumenicznego braterstwa, który towarzyszy drodze do rocznicy ogłoszenia Wyznania augsburskiego, wyraził nadzieję, że jubileusz ten stanie się *okazją do pogłębienia naszych więzi i zintensyfikowania starań na rzecz przywrócenia jedności*.

Po zapoznaniu się z lokalnymi, regionalnymi i ogólnoniemieckimi realiami wysłuchaliśmy rozważań biblijnych, które przedstawili: rdzenna biskupka Paneeraq Siegstad Munk z Grenlandii oraz ksiądz Szabolcs Nagy z Węgier. Ukazali oni wzajemne powiązania łączące wszystkich ludzi z Bożym stworzeniem, a także zwrócili uwagę na pokusę narzucania politycznej lub religijnej jednolitości, co prowadzi do tłumienia różnorodności i uciszania głosów grup mniejszościowych.

Przywódcy kościelni z naszych trzech regionów przedstawili spostrzeżenia na temat specyficznych wyzwań, z jakimi mierzą się ich wspólnoty – w tym polaryzujących debat dotyczących ludzkiej seksualności, narastającej dyskryminacji i przemocy wobec kobiet,

sprzeciwu wobec ordynacji kobiet czy też potrzeby wyraźniejszego świadectwa publicznego Kościoła w obliczu wzrostu prawicowego populizmu i dzielącej retoryki politycznej. Wątki te powracały w dyskusjach w małych grupach, dając każdemu uczestnikowi możliwość podzielenia się zarówno przykładami trudności, z jakimi zmagają się ich Kościoły, jak i dostrzeganymi w nich oznakami nadziei.

Wysłuchaliśmy wypowiedzi trojga ekspertów na temat *Wyznania augsburskiego* – dokumentu mającego na celu przedstawienie wiary reformatorów przy jednoczesnym zachowaniu jedności Kościoła – oraz *Wspólnej deklaracji w sprawie nauki o usprawiedliwieniu*, która pozwoliła przezwyciężyć kluczowy podział teologiczny między luteranami a rzymskimi katolikami. Zapoznaliśmy się również z wstępnymi planami Światowej Federacji Luterńskiej (ŚFL) dotyczącymi angażowania się Kościołów członkowskich w działania na drodze ku obchodom roku 2030. W toku ożywionej dyskusji zastanawialiśmy się nad tym, co w dzisiejszym, ekumenicznym kontekście oznacza wyznawanie wiary oraz w jaki sposób uczynić szesnastowieczny dokument bardziej przystępnym i interesującym dla współczesnych odbiorców. To ponowne spotkanie z *Wyznaniem augsburskim* nappełniło nas nową energią i stało się dla nas źródłem głębokiej inspiracji.

Pięcioro uczestników z różnych regionów i środowisk wzięło udział w międzypokoleniowej sesji opowieści, podczas której mogli zadawać pytania i dzielić się głęboko osobistymi historiami o tym, jak *Wyznanie augsburskie* i jego dziedzictwo nadal wpływają na ich życie i życie ich Kościołów. Refleksje dotyczyły m.in. sposobów dzielenia się tym, co znaczy być Kościołem poprzez łamanie chleba z szerszą rodziną ekumeniczną, pojednania z naszymi menonickimi braćmi i siostrami oraz odkrywania naszej luterńskiej tożsamości poprzez zgłębianie *Wyznania augsburskiego*. Ta sesja zapoczątkowała dalsze dyskusje na temat tego, jak radzimy sobie z naszą jednością w różnorodności.

W trakcie spotkania grupy odwiedziły różne miejsca w mieście, które ukazują, jak Augsburg pielęgnuje relacje ekumeniczne i międzyreligijne oraz wdraża pionierskie modele pojednania i troski o potrzebujących bliźnich. Do punktów programu należała wizyta w *Fuggerei* – najstarszym na świecie osiedlu mieszkań socjalnych, które do dziś zapewnia dach nad głową osobom w trudnej sytuacji – oraz spacer zorganizowany przez miejskie Biuro ds. Pokoju. W ratuszu ciepło powitał nas nowy nadburmistrz, dr Florian Freund, a w kościele *Barfüßerkirche* wspólnie wzięliśmy udział w modlitwie wieczornej w duchu franciszkańskim. Tego dnia towarzyszyła nam również delegacja z Chrześcijańskiej Federacji Malezji.

Ostatniego dnia zapoznaliśmy się z opracowanymi przez Światową Federację Luterąską (ŚFL) *Ramami wzajemnej odpowiedzialności*, których celem jest określenie wytycznych i kierunków działania dla Kościołów członkowskich, które pomogą pogłębiać relacje wspólnotowe oraz budować stosunki oparte na wzajemnym szacunku. Ramy te powinny podkreślać znaczenie wspólnego uznania *Wyznania augsburskiego* za jeden z głównych dokumentów doktrynalnych łączących ŚFL jako wspólnotę.

Spotkanie zakończyliśmy obradami w grupach regionalnych oraz prezentacjami wiceprezydentów ŚFL z europejskich regionów, którzy na forum plenarnym podsumowali przebieg tych dyskusji. Uczestnicy wyrazili wdzięczność Komitetowi Organizacyjnemu za pracę włożoną w przygotowanie spotkania. Z wielkim uznaniem przyjęliśmy długoletnie zaangażowanie naszego sekretarza regionalnego, ks. dr. Ireneusza Lukasa, który zakończy swoją służbę z końcem stycznia 2027 roku.